

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2003

Julkaistu Helsingissä 10 päivänä syyskuuta 2003

N:o 786—791

SISÄLLYS

N:o		Sivu
786	Valtioneuvoston asetus hedelmän- ja vihannestuottajaorganisaatioiden toimintaohjelmasta ja -rahastosta sekä taloudellisesta tuesta	3031
787	Valtioneuvoston asetus pelastustoimesta	3035
788	Maa- ja metsätalousministeriön asetus kalastus- ja vesiviljelytuotteiden sallituista kauppanimistä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen liitteen muuttamisesta	3043
789	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta vieraista aineista eläimistä saatavissa elintarvikkeissa annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta	3044
790	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta ohjelmakauden 1995—1999 luonnonhaittakorvauksen sekä ohjelmakauden 2000—2006 maatalouden ympäristötuen ja luonnonhaittakorvauksen maksatuksesta vuonna 2003	3045
791	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta maatalouden ympäristötuen erityistukien maksatuksesta vuonna 2003	3046

N:o 786

Valtioneuvoston asetus

hedelmän- ja vihannestuottajaorganisaatioiden toimintaohjelmasta ja -rahastosta sekä taloudellisesta tuesta

Annettu Helsingissä 4 päivänä syyskuuta 2003

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään 12 päivänä maaliskuuta 1999 annetun maaseutuelinkeinojen rahoituslain (329/1999) 64 §:n 1 momentin nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96, jäljempänä markkinajärjestelyasetus, 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tuen, jäljempänä rahastotuki, myöntämiseen ja maksamiseen sekä 15 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetun toimintaohjelman täytäntöönpanoon.

Tämän asetuksen lisäksi on noudatettava, mitä säädetään:

- 1) markkinajärjestelyasetuksessa; ja
- 2) neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista

säännöistä toimintarahastojen, toimintaohjelmien ja taloudellisen tuen osalta annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1433/2003, jäljempänä rahastotukiasetus.

Lisäksi on soveltuvin osin noudatettava, mitä maaseutuelinkeinojen rahoituslaissa (329/1999) säädetään.

2 §

Viitekausi

Tuottajaorganisaation on haettava rahastotukiasetuksen 4 artiklassa tarkoitetuksi viitekaudeksi:

- 1) 12 kuukauden pituista ajanjaksoa, joka alkaa aikaisintaan 1 päivänä tammikuuta kaksi vuotta ennen toimintaohjelman täytän-

töönpanovuotta ja päättyy viimeistään toimintaohjelman täytäntöönpanovuotta edeltävänä vuonna 1 päivänä heinäkuuta; tai

2) keskiarvoa kolmelta edeltävältä 12 kuukauden jaksolta, jotka alkavat aikaisintaan 1 päivänä tammikuuta neljä vuotta ennen toimintaohjelman täytäntöönpanovuotta ja päättyvät viimeistään toimintaohjelman täytäntöönpanovuotta edeltävänä vuonna 1 päivänä heinäkuuta.

Maa- ja metsätalousministeriö vahvistaa tuottajaorganisaation viitekauden toimintaohjelman hyväksymispäätöksessä.

3 §

Kaupan pidetyn tuotannon arvo

Jos jäsen lähtee tuottajaorganisaatiosta kesken toimintaohjelmavuoden ja liittyy toiseen tuottajaorganisaatioon, ja kyseisten tuottajaorganisaatioiden viitekaudet ovat osaksi tai kokonaan päällekkäiset, rahastotukiasetuksen 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun kaksinkertaisen laskennan välttämiseksi jäsenen kaupan pidetyn tuotannon arvo lasketaan päällekkäin menevältä viitekaudelta tai sen osalta ainoastaan vanhan tuottajaorganisaation hyväksi.

Jalostus-, toimitus- ja kuljetuskustannuksia ei oteta huomioon laskettaessa tuotteen arvoa "tuottajaorganisaatiosta" -vaiheessa.

4 §

Toimintarahasto

Tuottajaorganisaation jäsenten markkinajärjestelyasetuksen 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin toimintarahastoihin maksamat rahoitusosuudet on määriteltävä kaupan pidetyn tuotannon määrän ja/tai arvon perusteella. Tuottajaorganisaatio voi kuitenkin käyttää toimintarahaston kartuttamiseen kokonaan tai osaksi omia varojaan, edellyttäen että varat on saatu rahastotukiasetuksen 6 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetusta myynnistä.

Tuottajaorganisaation on päätettävä 1 momentissa tarkoitettu toimintarahaston kartuttamistavasta organisaation toimivaltaisen elimen kokouksessa.

Tuottajaorganisaation on huolehdittava siitä, että toimintaohjelmaan liittyvät menot ja tulot ovat vaikeuksitta tarkastettavissa tuottajaorganisaation kirjanpidosta ja erotettavissa sen muusta toiminnasta, kuten rahastotukiasetuksen 5 artiklan 2 kohdassa edellytetään.

5 §

Toimintaohjelmia ja toimintarahaston suuruutta koskevat muutokset täytäntöönpanovuoden aikana

Tuottajaorganisaatio voi rahastotukiasetuksen 15 artiklan mukaisesti panna toimintaohjelman täytäntöön ainoastaan osittain, jos hyväksytyyn toimintaohjelman täytäntöönpano estyy tai vaikeutuu. Tuottajaorganisaatio voi myös muuttaa toimintaohjelman sisältöä ja jatkaa sen voimassaoloa enintään viideksi vuodeksi.

Toimintaohjelman muutokselle on haettava maa- ja metsätalousministeriön hyväksyntä ennen muutoksen toteuttamista, jos muutos vaikuttaa toimintaohjelman tavoitteisiin. Muihin toimintaohjelmaan täytäntöönpanovuonna tehtäviin muutoksiin ei tarvita maa- ja metsätalousministeriön ennakkohyväksyntää. Muutoksista on kuitenkin viipymättä ilmoitettava kirjallisesti maa- ja metsätalousministeriölle.

Tuottajaorganisaatio voi muuttaa toimintarahaston suuruutta enintään 20 prosentilla, edellyttäen että toimintaohjelman yleiset tavoitteet säilyvät samoina. Edellisessä virkkeessä mainittu toimintarahaston muutos ei edellytä ennakkohyväksyntää, mutta toimintarahaston arvon noususta on kuitenkin viipymättä ilmoitettava maa- ja metsätalousministeriölle.

6 §

Tilakohtaiset investoinnit

Tuottajaorganisaatio voi ottaa toimintaohjelmaan rahastotukiasetuksen I liitteen 17 kohdan mukaisia yksittäisille tiloille sijoitettavia investointeja, edellyttäen että ne liittyvät toimintaohjelman tavoitteisiin ja palvelevat merkittävää osaa tuottajaorganisaation jäse-

nistä. Kyseisillä investoinneilla tarkoitetaan tuotteiden lajitteluun, pakkaamiseen, varastointiin ja markkinointiin liittyviä investointeja.

Toimintaohjelma voi sisältää myös muita kuin 1 momentissa tarkoitettuja yksittäiselle tilalle sijoitettavia investointeja, jos kyseessä on jäsenten yhteiskäyttöön tarkoitettut koneet ja laitteet tai kyseessä on 10 §:ssä tarkoitettut kokeellisessa toiminnassa tarvittavat taikka rahastotukiasetuksen I liitteen 1 kohdassa tarkoitettut investoinnit. Toimintarahastosta ei saa rahoittaa yksittäisen tilan maanhankintaa tai tuotantotilojen rakentamista.

Jos toimintaohjelmaan otetaan 1—2 momentissa tarkoitettuja yksittäisiä tiloja koskevia investointeja, tuottajaorganisaation sääntöihin on lisättävä määräykset investoinnin tai sen arvon perimisestä takaisin, jos jäsen lähtee organisaatiosta.

7 §

Investoinnit vuokra-alueelle

Jos toimintaohjelmaan sisällytetään vuokra-alueelle tehtäviä rakennusinvestointeja, on rakennettavan alueen jäljellä olevan vuokraajan oltava vähintään viisi vuotta viimeisen tukierän maksamisesta.

Rakennettavaa alaa koskevan vuokrasopimuksen tai hallinnan jakamista koskevan sopimuksen tulee olla vahvistettu maakaaren (540/1995) 10 luvun 2 §:n mukaisella kirjauksella.

8 §

Hyväksyttävät työkustannukset

Tuottajaorganisaatio voi hakea rahastotukiasetuksen I liitteen 4 kohdassa tarkoitettujen tukikelpoisten henkilöstökustannusten korvaamista kertaussummina silloin, kun on kyse laadun säilyttämisestä tai tuotannon suunnittelusta.

Laadun säilyttämisen osalta kertakorvaus on 20 prosenttia ja tuotannon suunnittelun osalta 10 prosenttia toimintarahaston suuruudesta. Tuottajaorganisaatiolle maksettava kertakorvaus voi kuitenkin yhteensä olla enintään 20 prosenttia hyväksytystä toimintarahastosta.

Jos tuottajaorganisaatio hakee 1 momentissa mainittuja kustannuksia kertakorvauksena, sen ei tarvitse esittää työaikakirjanpitoa kyseisistä tehtävistä. Kertakorvattavien toimien osalta on tukihakemuksen yhteydessä lueltava tehtävään osallistuneet henkilöt sekä valvonnan yhteydessä esitettävä todisteet tehdystä työstä kyseiseltä toimintaohjelma- vuodelta.

9 §

Matka- ja majoituskustannukset sekä päivärahat

Toimintaohjelman toimenpiteinä korvattavat matka- ja majoituskustannukset sekä päivärahat huomioidaan toimintarahastossa verohallituksen verovapaista matkakustannusten korvauksista vuosittain antamassa päätöksessä vahvistettujen määrien mukaisesti.

10 §

Kokeellisen tuotannon tukikelpoisuus

Toimintaohjelmaan sisällytettyihin kokeellista tuotantoa koskeviin toimenpiteisiin voidaan myöntää rahastotukea, jos kokeellinen tuotanto täyttää seuraavat edellytykset:

1) hankkeet parantavat kyseisen tuottajaorganisaation vanhoja tuotantomenetelmiä, tuotteita, tai toimintatapoja taikka kehittävät kokonaan uusia;

2) hankkeet ovat kooltaan rajattuja siten, että ne koskevat vain osaa tuottajaorganisaation tuottajista taikka, tiettyjä tuotteita tai tuotemääriä; sekä

3) hankkeiden tulokset ovat siirrettävissä tuottajaorganisaation muidenkin jäsenten käyttöön.

11 §

Tuottajaorganisaation omaan viljelytoimintaan liittyvät investoinnit

Hyväksytyt tuottajaorganisaation omaan viljelytoimintaan liittyviä investointeja ei saa sisällyttää toimintaohjelmaan, lukuun ottamatta 10 §:ssä tarkoitettua toimintaa.

12 §

Kirjanpidon säilyttäminen

Tuen saajan on säilytettävä kaikki tuettuun toimintaan liittyvät kuitit ja muut maksutositteet sekä kirjanpito valvontaa varten siten kuin kirjanpitolain 2 luvun 10 §:ssä säädetään (1336/1997).

13 §

Rahastotuen lakkauttaminen ja takaisin periminen

Rahastotuen lakkauttamisesta ja takaisin perimisestä säädetään rahastotukiasetuksen 24 artiklassa. Rahastotuki voidaan lakkauttaa ja maksettu tuki osaksi tai kokonaan periä takaisin myös maaseutuelinkeinojen rahoituslain 46 §:ssä säädetyin edellytyksin.

Jos takaisin maksettavaksi määrättyä ra-

Helsingissä 4 päivänä syyskuuta 2003

hastotukea tai sen osaa ei makseta määräajassa, takaisin maksettavaksi määrätulle pääomalle peritään vuotuista viivästyskorkoa korkolain (633/1982) 4 §:ssä tarkoitetun korkokannan mukaan kunkin erän erääntymispäivästä lukien.

14 §

Voimaantulo ja siirtymäsäännös

Tämä asetus tulee voimaan 10 päivänä syyskuuta 2003.

Tällä asetuksella kumotaan hedelmän- ja vihannestuottajaorganisaatioiden toimintaohjelmasta ja -rahastosta sekä yhteisön taloudellisesta tuesta 7 päivänä kesäkuuta 2001 annettu valtioneuvoston asetus (469/2001). Sitä sovelletaan kuitenkin ennen 1 päivää tammikuuta 2004 päättyneisiin toimintaohjelmiin.

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Vanhempi hallitussihteeri Heikki Koponen

N:o 787

Valtioneuvoston asetus**pelastustoimesta**

Annettu Helsingissä 4 päivänä syyskuuta 2003

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sisäasiainministeriön esittelystä, säädetään 13 päivänä kesäkuuta 2003 annetun pelastuslain (468/2003) nojalla:

1 §

Soveltamisala

Sen lisäksi, mitä pelastuslaissa (468/2003) säädetään, pelastustoimessa noudatetaan tämän asetuksen säännöksiä.

2 §

Sisäasiainministeriön tehtävät

Sisäasiainministeriö huolehtii:

- 1) pelastustoimen yleisestä kehittämisestä ja valtakunnallisesta suunnittelusta;
- 2) pelastustoiminnan ja väestönsuojelun johtamisvalmiuden ylläpitämisestä;
- 3) väestönsuojelun suunnittelusta ja toimialan muusta varautumisesta poikkeusoloihin;
- 4) väestön suojaamiseksi ylläpidettävästä säteilyvalvontajärjestelmästä yleisesti;
- 5) varautumisesta pelastustoimeen kuuluvan avun antamiseen ulkomaille;
- 6) pelastuslain 74 §:ssä tarkoitetun erityis-

kaluston hankkimisesta ja toiminnan rahoittamisesta.

3 §

Lääninhallituksen tehtävät

Lääninhallituksen tehtävänä on:

- 1) varautua pelastustoiminnan ja väestönsuojelun johtamiseen läänissä ja laatia sitä koskevat suunnitelmat, ohjata pelastustoimen suunnittelua läänin alueella sekä huolehtia osaltaan suunnitelmien yhteensovittamisesta;
- 2) järjestää pelastustoimen alueiden ja pelastustoimeen osallistuvien muiden viranomaisten yhteistoimintaa edistäviä väestönsuojelu- ja suuronnettomuusharjoituksia;
- 3) edistää pelastustoimen ja pelastuslain 6 §:ssä tarkoitettujen tahojen yhteistoimintaa läänissä;
- 4) käsitellä pelastuslain 77 §:ssä tarkoitettuja valtionavustuksia koskevat hakemukset;
- 5) huolehtia läänin alueen pelastustoimen palvelujen arvioinnista ja raportoinnista sisäasiainministeriölle.

4 §

Pelastustoimen neuvottelukunta

Valtioneuvosto määrää pelastustoimen neuvottelukunnan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan sekä muut jäsenet ja kullekin henkilökohtaisen varajäsenen. Neuvottelukunnassa tulee olla pelastustoimen kannalta keskeisten tahojen edustajia.

Neuvottelukunta voi perustaa jaostoja, ja se voi tarvittaessa käyttää asiantuntijoita ja ottaa sihteereitä.

5 §

Alueen pelastustoimen tehtävät

Alueen pelastustoimi:

1) laatii yhteistyössä alueen kuntien ja muiden osapuolten kanssa väestön suojaamista koskevat suunnitelmat sekä suunnitelmat väestön tai sen osan siirtämiseksi pois vaaran uhkaamalta alueelta ja sijoittamiseksi turvalliselle alueelle;

2) huolehtii oman organisaationsa valmiudesta väestönsuojelutehtäviin ja pelastuslain 8 §:ssä tarkoitetun omatoimisen varautumisen organisoimisesta poikkeusolojen varalle sekä väestönsuojelussa tarvittavasta yhteistoiminnasta mainitun lain 6 §:ssä tarkoitettujen tahojen kanssa;

3) huolehtii, että alueella on väestön varoitamiseen tarvittava hälytysjärjestelmä;

4) huolehtii pelastustoiminnasta vesialueilla ottaen lisäksi huomioon, mitä meripelastuslaissa (1145/2001) säädetään meripelastustoimesta;

5) sen mukaan kuin erikseen säädetään, huolehtii öljyvahinkojen torjunnasta ja vaarallisten aineiden valvonnasta, osallistuu meripelastustoimen tehtäviin sekä antaa toimialaansa soveltuvaa virka-apua muille viranomaisille;

6) toimii asiantuntijana maankäytön suunnittelussa sekä rakentamisen ohjauksessa ja valvonnassa sen mukaan kuin siitä kunnan kanssa sovitaan;

7) tuottaa sairaankuljetus-, ensihoito- ja ensivastepalveluja, jos terveydenhuoltoviranomaisten kanssa siitä on sovittu;

8) järjestää väestönsuojelu- ja suuronnettomuusharjoituksia.

Alueen pelastustoimi voi huolehtia myös muista toimialalle soveltuvista tehtävistä, jos siitä ei ole ilmeistä haittaa pelastuslaissa säädettyjen tehtävien hoitamiselle.

6 §

Muiden viranomaisten osallistuminen pelastustoimeen ja virka-apu

Pelastuslain 6 §:n 1 momentissa tarkoitetut viranomaiset ja laitokset ovat pelastusviranomaisten ohella velvollisia osallistumaan pelastustoimintaan ja väestönsuojeluun seuraavasti:

1) Hätäkeskuslaitoksen tehtävistä pelastustoimessa säädetään hätäkeskustoimintaa koskevassa erityislainsäädännössä;

2) poliisi vastaa kadonneiden etsinnästä maa-alueella ja sisävesillä sekä vaara-alueen eristämisestä ja muista järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseen kuuluvista tehtävistä onnettomuuspaikalla sekä onnettomuuden syiden tutkinnasta sen mukaan, kuin siitä erikseen säädetään;

3) rajavartiolaitoksen tehtävistä pelastustoiminnassa säädetään rajavartiolaitosta koskevassa erityislainsäädännössä;

4) puolustusvoimien tehtävistä pelastustoiminnassa säädetään puolustusvoimia koskevassa erityislainsäädännössä, ja menettelytavoista puolustusvoimien osallistumisessa pelastustoimintaan sovitaan puolustusministeriön ja sisäasiainministeriön välisessä sopimuksessa;

5) sosiaali- ja terveysministeriö, Kansanterveyslaitos, Lääkelaitos, Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskus, Terveystuotteenhuollon oikeusturvakeskus ja Työterveyslaitos vastaavat niitä koskevissa säädöksissä määrätyn työnjaon mukaisesti lääkinnälliseen pelastustoimintaan, sairaankuljetukseen, sosiaalitoimeen, terveysvalvontaan, tartuntatautiin ehkäisyyn, lääkehoitoon, kemikaalien aiheuttamien haittojen torjuntaan, terveydenhuoltohenkilöstöön ja oikeuslääkintään liittyvistä tehtävistä;

6) Säteilyturvakeskus valvoo ydinenergian ja säteilyn käytön turvallisuutta ja vastaa val-

takunnallisen säteilyvalvonnan ylläpidosta sekä ilmoituksia, varoituksia ja suojelutoimia koskevien suositusten antamisesta, huolehtii yhteistoiminnassa muiden asiantuntijoiden kanssa säteilytapahtumien turvallisuusmerkityksen arvioinnista sekä osallistuu asiantuntijana ydinenergian ja säteilyn käyttöön liittyvien turvallisuuskysymysten käsittelyyn;

7) ympäristöministeriö, maa- ja metsätalousministeriö, Suomen ympäristökeskus ja alueelliset ympäristökeskukset vastaavat niitä koskevissa säädöksissä määrätyn työnjaon mukaisesti öljyvahinkojen torjunnan järjestämisestä ja johtamisesta, huolehtivat tulvasuojelusta ja patoturvallisuudesta sekä maankäytön suunnittelusta ja rakentamisen ohjauksesta ja valvonnasta siten, että paloturvallisuus ja muut turvallisuustekijät otetaan huomioon siten kuin siitä erikseen säädetään, sekä antavat asiantuntija-apua pelastustoimenpiteisiin liittyvässä ympäristövahinkojen vaikutusten arvioinnissa;

8) maa- ja metsätalousministeriö ja Metsähallitus vastaavat niitä koskevissa säädöksissä määrätyn työnjaon mukaisesti maa- ja metsätaloustuotantoon liittyvistä väestönsuojelujärjestelyistä sekä antavat asiantuntija-apua eläinlääkintää, elintarvikehygieniaa ja metsäpalojen torjuntaa koskevissa asioissa;

9) liikenne- ja viestintäministeriö vastaa osaltaan siitä, että sen hallinnonalalla huolehditaan:

a) pelastustoiminnan ja väestönsuojelun teleyhteyksien suunnittelusta ja ylläpidosta yhteistyössä pelastusviranomaisten kanssa sekä valmiudesta tarvittavien yhteyksien luovuttamiseksi pelastusviranomaisten käyttöön;

b) hätä- ja muiden viranomaistiedotteiden välittämisestä väestölle sähköisten joukkoviestimien kautta;

c) liikenneväylien raivauksesta;

d) liikenneväylien käytön yhteistoimintakysymyksistä evakuoinnissa;

e) kuljetusten järjestämisestä evakuoinnissa;

10) Ilmatieteen laitos laatii metsäpaloindeksit ja antaa tarvittaessa metsäpalovaroituksen ja muun sääilmiöihin liittyvän varoituksen sekä luovuttaa asianomaiselle viranomaiselle pelastustoiminnassa ja väestönsuojelussa tarpeelliset säätiedot ja -ennusteet ja ajalehtimisarviot sekä osallistuu säteily-

valvontaan ja esittää arviot radioaktiivisten ja muiden vaarallisten aineiden kulkeutumisesta ilmakehässä;

11) Ilmailulaitos ja lentoasemat osallistuvat pelastustoimintaan siten kuin niitä koskevassa erityislainsäädännössä säädetään ja ilmailua koskevissa määräyksissä määrätään;

12) Merenkulkulaitos avustaa pelastusviranomaisia toimialaansa liittyvässä turvallisuuskysymyksissä siten kuin laitoksen tehtävistä säädetään laitosta koskevassa erityislainsäädännössä;

13) Ratahallintokeskus avustaa pelastusviranomaisia toimialaansa liittyvässä turvallisuuskysymyksissä siten kuin keskuksen tehtävistä säädetään keskusta koskevassa erityislainsäädännössä;

14) Viestintävirasto avustaa pelastusviranomaisia toimialaansa liittyvässä asioissa siten kuin viraston tehtävistä säädetään virastoa koskevassa erityislainsäädännössä;

15) pelastuslaissa ja tämän asetuksen 3 §:ssä säädettyjen tehtävien lisäksi lääninhallitus huolehtii niistä pelastustoimeen liittyvistä tehtävistä, jotka lääninhallitukselle kuuluvat muun lainsäädännön perusteella;

16) kunnan ja kuntayhtymien eri toimialoista vastaavat virastot ja laitokset tehtäväalueensa, keskinäisen työnjakonsa ja kuntia koskevan lainsäädännön mukaisesti:

a) vastaavat lääkinnällisestä pelastustoiminnasta ja sairaankuljetuksesta;

b) osallistuvat evakuointisuunnitteluun pelastusviranomaisten johdolla;

c) vastaavat onnettomuuksien uhrien ja evakuoitujen väestön majoituksesta, muonituksesta, vaatetuksesta ja muusta perushuollosta, väestönsuojelussa tarvittavasta raivaus- ja puhdistustoiminnasta sekä ensiavusta ja näihin tehtäviin tarvittavan väestönsuojeluorganisaation valmisteluista;

d) huolehtivat yhteistoiminnassa muiden asiantuntijoiden kanssa psykososiaalisen tuen ja palvelujen järjestämisestä niille, jotka uhreina, uhrien omaisina tai pelastajina ovat joutuneet osallisiksi onnettomuuteen;

e) avustavat tarvittaessa pelastusviranomaisia pelastustoiminnassa ja väestönsuojelussa antamalla pelastusviranomaisille toimialaansa soveltuvaa asiantuntija-, kalusto- ja materiaaliapua sekä apua pelastushenkilöstön huoltamiseksi.

7 §

Vapaaehtoisten osallistuminen pelastustoimeen

Vapaaehtoisen pelastustoimen yksiköt ja alalla toimivat järjestöt huolehtivat niistä pelastustoimen tehtävistä, jotka on pelastusviranomaisten kanssa sovittu ja suunniteltu.

8 §

Yhteistoiminta

Jos pelastustoimintaan osallistuu yhtä useamman toimialan viranomaisia, yleisjohtajana toimiva pelastuslain 44 §:ssä tarkoitettu pelastustoiminnan johtaja vastaa tilannekuvan ylläpitämisestä sekä tehtävien antamisesta eri toimialoille ja toiminnan yhteensovittamisesta. Yksiköt toimivat oman johtonsa alaisuudessa siten, että niiden toimenpiteet kokonaisuutena edistävät onnettomuuden seurausten tehokasta torjuntaa.

Pelastustoiminnan johtaja voi muodostaa avukseen muiden viranomaisten ja laitosten sekä vapaaehtoisen pelastustoimen yksiköiden edustajista koostuvan johtoryhmän. Pelastustoiminnan johtaja voi myös kutsua asiantuntijoita avukseen.

Pelastustoimen toimintavalmiuden tehostamiseksi pelastuslain 6 ja 7 §:ssä tarkoitettujen viranomaisten, laitosten ja yhteisöjen tulee antaa selvityksiä pelastustoimintaan käytettävissä olevista voimavaroistaan ja osallistua pelastustoimen suunnitteluun pelastusviranomaisten ohjauksessa. Yhteistoiminnan järjestämistä koskevissa suunnitelmissa tulee esittää, miten eri viranomaiset, laitokset ja yhteisöt pelastustoimeen osallistuvat. Pelastusviranomainen voi tehdä sopimuksen pelastuslain 7 §:ssä tarkoitettujen yhteisöjen kanssa pelastustoimen yhteistoiminnan ehdoista ja menettelytavoista.

9 §

Velvollisuus laatia pelastussuunnitelma

Pelastuslain 9 §:n 3 momentissa tarkoitettu pelastussuunnitelma on laadittava:

1) asuinrakennuksiin tai muihin rakennusryhmiin, jotka ovat samalla tontilla tai rakennuspaikalla ja joissa on yhteensä vähintään viisi asuinhuoneistoa;

2) sairaaloihin, vanhainkoteihin, hoitolaitoksiin, liikuntarajoitteisten ja muiden erityisryhmien palvelu- ja asuinrakennuksiin sekä rangaistuslaitoksiin ja muihin näitä vastaaviin tiloihin, joissa olevien ihmisten kyky havaita vaaratilanne tai mahdollisuudet toimia vaaratilanteen edellyttämällä tavalla ovat heikentyneet;

3) hotelleihin, asuntoloihin, lomakyliin, leirintäalueille ja muihin vastaaviin majoitustiloihin, joissa on yli 10 majoituspaikkaa;

4) kokoontumis- ja liiketiloihin, joissa on runsaasti yleisöä tai asiakkaita, kuten yli 50 asiakaspaikan ravintoloihin, yli 25 hoitopaikan päiväkotihuoneistoihin ja yli 500 neliömetrin kokoihin myymälöihin, kouluihin, urheilu- ja näyttelyhalleihin, teattereihin, kirkkoihin, kirjastoihin ja liikenneasemille;

5) suurehkoihin tuotanto-, varasto- ja maataloustuotantotiloihin;

6) kohteisiin, joissa palo- ja räjähdysvaarallisten kemikaalien käsittely tai varastointi voi aiheuttaa vaaraa ihmisten terveydelle, omaisuudelle tai ympäristölle;

7) tiloihin, jotka on varustettu säädöksessä tai viranomaisen päätöksessä vaaditulla automaattisella sammutuslaitteistolla tai paloilmoinnilla;

8) yrityksiin, laitoksiin ja vastaaviin kohteisiin, joissa työntekijöiden ja samanaikaisesti paikalla olevien muiden ihmisten määrä on yleensä vähintään 30;

9) liiketoiminnan harjoittajan tai muun yhteisön järjestämään tapahtumaan, jossa henkilö- ja paloturvallisuudelle tai ympäristölle aiheutuvan vaaran taikka mahdollisen onnettomuuden aiheuttamien vahinkojen voidaan arvioida olevan vakavat tapahtumaan osallistuvien ihmisten suuren määrän tai muun erityisen syyn vuoksi.

Jos samaa kohdetta varten tulee muun lain kuin pelastuslain nojalla laatia pelastus-, valmius- tai muu vastaava suunnitelma, I momentissa tarkoitettua pelastussuunnitelmaa ei tarvitse laatia, vaan pelastussuunnitelmassa selvitettäviä tietoja vastaavat tiedot voidaan koota muun lain nojalla laadittavaan suunnitelmaan.

Pelastussuunnitelma on pidettävä ajan tasalla, ja siitä on tiedotettava tarvittavalla tavalla asianomaisen rakennuksen tai muun kohteen asukkaille ja työntekijöille sekä muille, joiden on osallistuttava pelastussuunnitelman toimeenpanoon. Pelastussuunnitelma tai sen yhteenveto on toimitettava alueen pelastusviranomaiselle tämän antamien ohjeiden mukaisesti.

10 §

Pelastussuunnitelman sisältö

Pelastussuunnitelmassa on selvitettävä:

- 1) ennakoitavat vaaratilanteet ja niiden vaikutukset;
 - 2) toimenpiteet vaaratilanteiden ehkäisemiseksi;
 - 3) poistumis- ja suojautumismahdollisuudet sekä sammutus- ja pelastustehtävien järjestelyt;
 - 4) turvallisuushenkilöstö, sen varaaminen ja kouluttaminen sekä muun henkilöstön tai asukkaiden perehdyttäminen suunnitelmaan;
 - 5) tarvittava materiaali kuten alkusammutus-, pelastus- ja raivauskalusto, henkilösuojaimet ja ensiaputarvikkeet sen mukaan kuin ennakoitujen vaaratilanteiden perusteella on tarpeen;
 - 6) ohjeet erilaisia 1 kohdan mukaisesti ennakoituja onnettomuus-, vaara- ja vahinkotilanteita varten;
 - 7) miten suunnitelmaan sisältyvät tiedot saatetaan asianomaisten tietoon.
- Edellä 9 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuun kohteeseen laaditussa pelastussuunnitelmassa on selvitettävä erikseen, miten rakennuksessa tai tilassa olevien heikentynyt toimintakyky otetaan huomioon vaaratilanteisiin varautumisessa.

Pelastussuunnitelmassa on tarpeen mukaan otettava huomioon myös kohteen tavanomaisesta poikkeava käyttö.

11 §

Sisäasiainministeriön valtuuttaman oppilaitoksen tutkintolautakunta

Pelastuslain 15 §:n 2 momentissa tarkoitettua tutkintolautakunnan puheenjohtajana

on oppilaitoksen opettaja ja muina jäseninä yksi oppilaitoksen opettaja ja yksi opiskelijoiden keskuudestaan valitsema opiskelija. Kullakin jäsenellä on henkilökohtainen varajäsen. Opettajajäsenen toimikausi on kolme vuotta ja opiskelijajäsenen yksi vuosi. Tutkintolautakunta voi pyytää lausuntoja asiantuntijoilta, jos se on asian ratkaisemiseksi tarpeen.

12 §

Pelastustoimintaan osallistuvan päätoimisen henkilöstön kelpoisuus

Pelastuslain 17 §:n 1 momentissa tarkoitulta päätoimiselta pelastustoimintaan osallistuvalla henkilöstöltä vaaditaan, että:

- 1) miehistöön kuuluva on suorittanut pelastuslain 15 §:ssä tarkoitettua oppilaitoksessa miehistötutkinnon pelastajalinjalla tai tehtävää vastaavan miehistön kelpoisuuden tuottaneen aikaisemman tutkinnon pelastusalan oppilaitoksessa;
- 2) alipäällystään kuuluva on suorittanut pelastuslain 15 §:ssä tarkoitettua oppilaitoksessa alipäällystötutkinnon tai tämän momentin 3 kohdassa tarkoitettua päällystön kelpoisuuden tuottaneen tutkinnon taikka alipäällystön kelpoisuuden tuottaneen aikaisemman tutkinnon pelastusalan oppilaitoksessa;
- 3) päällystään kuuluva on suorittanut Pelastusopiston ja Pohjois-Savon ammattikorkeakoulun yhteistyössä toteuttaman palopäällystön koulutusohjelman ja siihen sisältyvän insinööri (AMK) -tutkinnon tai päällystön kelpoisuuden tuottaneen aikaisemman tutkinnon pelastusalan oppilaitoksessa.

13 §

Pelastustoimintaan osallistuvan sivutoimisen ja vapaaehtoisen henkilöstön kelpoisuus

Pelastuslain 17 §:n 2 momentissa tarkoitulta sivutoimiselta ja vapaaehtoiselta pelastustoimintaan osallistuvalla henkilöstöltä vaaditaan, että:

- 1) sammutus- ja pelastustyöhön osallistuva henkilöstö on suorittanut vähintään sammutustyökurssin;
- 2) muu kuin 3 kohdassa tarkoitettu pääl-

lystö ja alipäällystö on suorittanut vähintään yksikönjohtajakurssin tai pelastusalan ammatillisen tutkinnon;

3) palokunnan päällikkö on suorittanut pelastuslain 15 §:ssä tarkoitettussa oppilaitoksessa vähintään sopimuspalokunnan päällikkökurssin, sivutoimisen teollisuuspalopäällikön peruskurssin taikka tämän asetuksen 12 §:n 1 momentin 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua tutkinnon.

Savusukellustehtäviin osallistuvalla vaaditaan lisäksi, että hän on suorittanut savusukelluskurssin.

14 §

Nuohoojan ammattipätevyuden tunnustaminen

Ulkomailla nuohoojan pätevyuden saaneen kelpoisuudesta nuohoustyöhön Suomessa päättää hakemuksesta Etelä-Suomen lääninhallitus opetushallituksen alaista valtakunnallista nuohoustoimen tutkintotoimikuntaa kuultuaan. Ulkomailla saadun pätevyuden osoittamiseksi hyväksytään ulkomailla suoritettua tutkinnosta saatu tutkintotodistus tai muu vastaava todistus tai muu koulutuksesta annettu asiakirja sen mukaisesti kuin niistä säädetään Euroopan yhteisön yleisen tutkintojen tunnustamisjärjestelmän voimaansaannosta annetussa laissa (1597/1992).

Etelä-Suomen lääninhallitus voi erityisestä syystä hyväksyä muunkin kuin 1 momentissa tarkoitettua selvityksen riittäväksi pätevyuden osoitukseksi.

15 §

Vuosittain palotarkastettavat kohteet

Edellä 9 §:n 1 momentin 2—7 kohdassa tarkoitetuissa kohteissa on toimitettava palotarkastus niin usein kuin pelastuslain 35 §:n 1 momentin 2 kohdassa säädetään.

16 §

Väestönsuojan koko

Pelastuslain 60 ja 61 §:ssä tarkoitettua väestönsuojan tulee olla niin suuri, että sen varsi-

naisen suojatilan pinta-ala on vähintään kaksi prosenttia asianomaisen rakennuksen yhteenlasketusta kerrosalasta. Teollisuus-, tuotanto- ja kokoontumisrakennusten sekä varastotilojen varsinaisen suojatilan pinta-ala on oltava vähintään yksi prosentti kerrosalasta.

Väestönsuojelun johtamista varten pelastuslain 64 §:n mukaisesti rakennettavien tilojen on oltava riittävän suuret sille henkilömäärälle, jonka voidaan arvioida tulevan työskentelemään tiloissa.

Jos teollisuus-, tuotanto- ja varastorakennukseen 1 momentin mukaisesti rakennettava väestönsuoja olisi tarpeettoman suuri rakennuksessa tai samalla tontilla tai rakennuspaikalla pysyvästi työskenteleviä ja oleskelevia varten taikka jos opetusalan tai hoitoalan rakennukseen rakennettava väestönsuoja olisi liian pieni oppilaspaikkoihin taikka hoitopaikkoihin nähden, voidaan väestönsuojan koko määrätä sen henkilömäärän mukaan, joka rakennuksessa keskimäärin oleskelee.

Väestönsuojan varsinaista suojatilaa ei saa rakentaa 12 neliometriä pienemmäksi. Väestönsuojassa tulee varata henkilöä kohti vähintään 0,75 neliometrin suojatila, jollei erityisestä syystä tarvita suurempaa tilaa.

Varsinaisella suojatilalla tarkoitetaan ihmisten oleskelua varten tarkoitettua tilaa, johon ei lueta sulkuhuonetta tai -telttaa, eikä saniteettitiloja tai teknisiä tiloja.

17 §

Väestönsuojan rakenne

Väestönsuojan tulee antaa suojaa ionisoivalta säteilyltä, myrkyllisiltä aineilta, rakennusosumilta sekä asevaikutuksilta. Suojan lämpötilan, ilmanlaadun ja hygieenisen varustustason tulee täyttää suojille asetettavat vaatimukset.

Väestönsuojat jaetaan suojaluokkiin, joiden tulee osoittaa, kuinka suuresta paineallostaa aiheutuvan kuormituksen väestönsuoja kestää. K-luokan väestönsuojan tulee kestää 25 kPa:n (0,25 baarin) kuormitus, S 1-luokan 100 kPa:n (1 baarin) kuormitus, S 3-luokan 300 kPa:n (3 baarin) kuormitus ja S 6-luokan 600 kPa:n (6 baarin) kuormitus.

S 1- ja S 3-luokan väestönsuoja voidaan

rakentaa teräsbetoniseksi suojaksi tai kalliosuojaksi. S 6-luokan väestönsuoja on rakennettava kalliosuojaksi.

Väestönsuojan suojaluokka määräytyy väestönsuojan koon perusteella seuraavasti:

Varsinainen suojatila enintään m ²	Suojaluokka
Suojelukohteessa	
20	K
90	S 1 teräsbetonisuoja
900	S 1 kalliosuojana
450	S 3 teräsbetonisuoja
1800	S 3 kalliosuojana
3600	S 6 kalliosuojana
Muulla	
180	K
360	S 1 teräsbetonisuoja
450	S 3 teräsbetonisuoja
1800	S 1 kalliosuojana
3600	S 3 kalliosuojana
3600	S 6 kalliosuojana

Muutos- tai korjaustyön yhteydessä suojelukohteessa sijaitsevaan valmiiseen rakennukseen rakennettavan K-luokan väestönsuojan varsinainen suojatila saa 4 momentista poiketen olla enintään 180 neliometriä.

Väestönsuojan suunnittelussa ja rakentamisessa on kiinnitettävä erityistä huomiota sisään- ja ulospääsyteiden sekä ilmanvaihdon turvaamiseen. Väestönsuojan ovet, luukut, venttiilit ja muut laitteet on tarpeen mukaan mitoitettava kestämään 2 momentissa säädettyä suurempia kuormituksia.

18 §

Väestönsuojan sijoittaminen

Väestönsuoja saadaan sijoittaa suojelukoh-

teessa enintään 250 metrin ja muulla alueella enintään 500 metrin päähän rakennuksesta, jota varten se rakennetaan.

19 §

Väestönsuojan käyttöönotto

Jos väestönsuojaa käytetään muuten kuin väestönsuojana, se on voitava kunnostaa väestönsuojana käytettäväksi 24 tunnissa. Väestönsuojeluvälineet ja -laitteet on voitava ottaa käyttöön saman ajan kuluessa.

Poiketen mitä 1 momentissa säädetään pelastusviranomaisen voi perustellusta syystä yksittäistapauksissa määrätä, että väestönsuoja on voitava kunnostaa väestönsuojana

käytettäväksi lyhyemmässäkin ajassa kuin 24 tunnissa.

20 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004.

Tällä asetuksella kumotaan kunnan palokunnan sivutoimiseen ja sopimuspalokunnan sammutus- ja pelastustyöhön osallistuvan henkilöstön koulutusvaatimuksista 23 päivänä lokakuuta 2001 annettu sisäasiainministeriön asetus (873/2001).

Helsingissä 4 päivänä syyskuuta 2003

Sisäasiainministeri *Kari Rajamäki*

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

21 §

Siirtymäsäännös

Pelastustoimilain (561/1999) ja pelastustoimiasetuksen (857/1999) mukaiset turvallisuus suunnitelmat on tarkistettava tämän asetuksen mukaisiksi pelastussuunnitelmiksi 1 päivään tammikuuta 2005 mennessä.

Pelastusylijohtaja Pentti Partanen

N:o 788

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**kalastus- ja vesiviljelytuotteiden sallituista kauppanimistä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen liitteen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 4 päivänä syyskuuta 2003

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti
lisätään kalastustuotteiden sallituista kauppanimistä 30 päivänä tammikuuta 2002 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (79/2002) liitteeseen uusi kauppanimi seuraavasti:

Suomen kalastus- ja vesiviljelylajien kauppanimet
Handelsbeteckningar för fiskeri- och vattenbruksprodukter i Finland

Latinum	Suomi	Svenska
äyriäiset, simpukat ja muut nilviäiset kräftdjur, musslor och bläckfiskar		
<i>Metapenaeus affinis</i>	Jingakatkarapu	Jingaräka

Tämä asetus tulee voimaan 10 päivänä syyskuuta 2003.

Helsingissä 4 päivänä syyskuuta 2003

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Kalastusneuvos Markku Aro

N:o 789

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus**maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta vieraista aineista eläimistä saatavissa elintarvikkeissa annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 3 päivänä syyskuuta 2003

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 25 päivänä helmikuuta 2000 annetun lain (188/2000) 4 §:n nojalla:

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan asetuksen:

Asetuksen nimike	n:o	antopäivä	voimaantulo
MMM:n asetus vieraista aineista eläimistä saatavissa elintarvikkeissa annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta.....	10/EEO/2003	3.9.2003	10.9.2003

Edellä mainittu asetus on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintöä koskevassa määräyskokoelmassa. Asetus on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön elintarvike- ja terveystieteiden osastosta osoite Mariankatu 23, 00170 Helsinki, puhelin (09)160 01.

Helsingissä 3 päivänä syyskuuta 2003

Osastopäällikkö *Matti Aho*

Vanhempi hallitussihteeri Ritva Ruuskanen

N:o 790

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus

maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta ohjelmakauden 1995—1999 luonnonhaittakorvauksen sekä ohjelmakauden 2000—2006 maatalouden ympäristötuen ja luonnonhaittakorvauksen maksatuksesta vuonna 2003

Annettu Helsingissä 4 päivänä syyskuuta 2003

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen sädöskokoelmasta 25 päivänä helmikuuta 2000 annetun lain (188/2000) 4 §:n nojalla:

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan asetuksen:

Asetuksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaantulo- päivä
MMMa ohjelmakauden 1995—1999 luonnonhaittakorvauksen sekä ohjelmakauden 2000—2006 maatalouden ympäristötuen ja luonnonhaittakorvauksen maksatuksesta vuonna 2003	57/03	4.9.2003	11.9.2003

Edellä mainittu asetus on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Asetus on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite (Mariankatu 23, Helsinki), PL 310, 00023 Valtioneuvosto, puhelin (09) 5765 111.

Helsingissä 4 päivänä syyskuuta 2003

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Ylitarkastaja Anne Juutilainen

N:o 791

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus**maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta maatalouden ympäristötuen erityistukien maksatuksesta vuonna 2003**

Annettu Helsingissä 4 päivänä syyskuuta 2003

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 25 päivänä helmikuuta 2000 annetun lain (188/2000) 4 §:n nojalla:

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan asetuksen:

Asetuksen nimike	MMM:n määräyskokoelman n:o	antopäivä	voimaantulopäivä
MMMa maatalouden ympäristötuen erityistukien maksatuksesta vuonna 2003	59/03	4.9.2003	11.9.2003

Edellä mainittu asetus on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Asetus on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite (Mariankatu 23, Helsinki), PL 310, 00023 Valtioneuvosto, puhelin (09) 5765 111.

Helsingissä 4 päivänä syyskuuta 2003

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Ylitarkastaja Anne Juutilainen

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 786—791, 2 arkkia